

افت ۴۷ هزار واحدی شاخص کل بورس

دیروز شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران ۴۷ هزار و ۷۲۹ واحد افت کرد و به رقم ۲ میلیون و ۶۲۹ هزار و ۳۱۵ واحد رسید.

در حالی که بازار سرمایه از ۱۰ شهریور به مدت ۹ روز کاری قبل به ترتیب ۴۷،۳۴،۱۹،۴۶،۵۲،۲۷،۵۲،۵۸۶۱، ۱۲۹۷ و ۴۶ هزار واحد رشد کرده و کانال‌های ۲۵ و ۲۶ میلیون را پس گرفته بود اما دیروز بافت اندکی که داشت ریزش کرد. بورس از ۲۸ تیر روند کاهشی داشته و طی این مدت از کانال ۲،۸ میلیون واحد عقب نشسته است. در چهارمین روز هفته شاخص هم‌وزن نیز روز گذشته ۶۶۲۰ واحد کاهش داشت و در عدد ۷۹۶ هزار و ۱۱۵ واحد ایستاد.

دیروز تعداد سهام مثبت بورس ۵۷ عدد و سهام منفی ۷۷۲ عدد بود. تعداد خریداران نیز به ۴۳ هزار نفر رسید. به طور کلی بازار روز گذشته ۱،۷۸ درصد کاهش یافت. همچنین ۲۶۳ هزار فقره معامله به ارزش حدود ۱۱ هزار میلیارد تومان در بازار سهام انجام شد.

فارس، قملی و فولاد بیش‌ترین تأثیر منفی را بر شاخص بورس داشتند. از نمادهای پرتراکنش نیز می‌توان به خودرو، وبملت و خسایا اشاره کرد.

شاخص فرابورس ایران هم دیروز کاهش ۸۸ واحد را تجربه کرد و به ۲۴ هزار و ۶۴ واحد رسید. تعداد معاملات دیروز فرابورس ۱۱۷ هزار فقره و ارزش آن رقم ۵۵ هزار میلیارد تومان بود. آریا بیشترین تأثیر منفی را بر شاخص فرابورس داشت اما بهاس و فزر اثر مثبت ایجاد کردند. آردینه، نل و رویا نیز از نمادهای پرتراکنش فرابورس بودند.

عمده کارشناسان معتقدند بازار سرمایه به لحاظ بنیادی شرایط مطلوبی دارد اما متغیرهای سیاسی، کمبود نقدینگی، عدم اعتماد سهامداران و فعالیت نوسان‌گیری تاکنون باعث شده بازار نتواند آن‌طور که باید و شاید رشد کند. با این حال، بورس تا قبل از ریزش‌های اخیر رکوردشکنی کرده و تا کانال ۳،۲ میلیون واحد رشد کرده بود.

احتمال جهش بهای طلا به ۴ هزار دلار بعد از یک اصلاح قیمتی

کارشناسان بر این باورند همه نشانه‌ها حاکی از آن است برای ماه‌های آینده روند صعودی قیمت طلا افزایشی است اما تا قبل از آن شاهد اصلاح بازار خواهیم بود. به نقل از رویترز، طی هفته‌ها و ماه‌های گذشته قیمت طلا بارها رکورد زده و همه نشانه‌ها حاکی از تداوم روند مثبت قیمت این فلز گرانبها در ماه‌های باقی‌مانده از سال جاری است.

با این وجود اما معامله‌گران و کارشناسان بازار طلا بر این باورند که پیش از رسیدن قیمت طلا به سطح ۴ هزار دلاری شاهد یک دوره اصلاح قیمت خواهیم بود. از جمله عوامل بالا برنده قیمت طلا در بازار جهانی در شرایط کنونی می‌توان به انتظارات موجود برای اجرای سیاست‌های پولی انبساطی در آمریکا و کاهش نرخ بهره دلار، تداوم تنش‌های ژئوپلیتیک در برخی نقاط جهان، نگرانی‌ها نسبت به استقلال بانک مرکزی آمریکا، در کنار تقاضای بالا برای خرید طلا از سوی بانک‌های مرکزی کشورهای جهان اشاره کرد که سرمایه‌گذاران را به سمت خرید طلا سوق داده است.

رنیسا گابانی، کارشناس شرکت آگمونت در هند، بر این باوراست در بلندمدت همچنان شاهد روند افزایشی قیمت طلا خواهیم بود، چراکه پیش‌بینی می‌شود تقاضا برای این فلز گرانبها از سوی بانک‌های مرکزی کشورهای جهان در کنار ETFها همچنان با قدرت ادامه یابد.

وی اما معتقد است در کوتاهمدت و پیش از رسیدن به ۴۲۰۰ دلار در هر انس در سال ۲۰۲۶، طلا شاهد اصلاح ۵ تا ۶ درصدی قیمت خواهد بود.

افزایش جوجه‌ریزی برای تأمین ذخایر استراتژیک در ۶ ماه دوم سال

معاون امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی از برنامه‌ریزی برای افزایش جوجه‌ریزی در راستای تأمین ذخایر استراتژیک گوشت مرغ در ۶ ماه دوم امسال خبر داد.

ابراهیم حسن‌نژاد، معاون امور تولیدات دامی وزارت جهاد کشاورزی دیروز سه‌شنبه ۲۵ شهریور در چهل‌وومین نشست ستاد هماهنگی امنیت غذایی از برنامه‌ریزی برای افزایش جوجه‌ریزی در راستای تأمین ذخایر استراتژیک گوشت مرغ در ۶ ماه دوم امسال خبر داد و گفت: در راستای تأمین ذخایر استراتژیک گوشت مرغ در ۶ ماه دوم سال جاری، طرحی را آماده و پیشنهاد داده‌ام که در صورت تأیید در وزارت جهاد کشاورزی و اجرای آن، میزان جوجه‌ریزی افزایش می‌یابد.

وی با بیان اینکه در حال حاضر جوجه‌ریزی برای تأمین نیاز مردم به گوشت مرغ، بر اساس برنامه‌ریزی در استان‌ها در حال انجام است، اظهار کرد: تخرم‌غ نیز مطابق برنامه در کشور تولید می‌شود.

حسن‌نژاد ادامه داد: درباره تأمین نهاده، در حال پیگیری هستیم و تولیدکنندگان می‌توانند با اطمینان و تمام توان خود، جوجه‌ریزی را انجام دهند. وی درباره توزیع نهاده جو، تصریح کرد: روز گذشته (دوشنبه) مقداری نهاده جو از محل ذخایر استراتژیک به واحدهای پرورشی در استان‌ها از طریق سازمان‌های جهاد کشاورزی اختصاص دادیم و امروز (سه‌شنبه) هم با ارزیابی جدیدی که از ذخایر استراتژیک انجام دادیم، مقدار دیگری جو را از همین محل، میان استان‌ها و عشایر توزیع می‌کنیم.

دولت باید ناترازی انرژی را با انتقال گاز روسیه و توسعه زیرساخت‌ها بر طرف کند

ایران یک قدم تا هاب گازی

تسریع در توسعه زیرساخت‌ها، شرط لازم برای عبور از ناترازی زمستان و تحقق چشم‌انداز هاب گازی ایران است

شده و واردات گاز از ایران را در دستور کار قرار دهند این چشم‌انداز: نه‌تنها به تقویت امنیت انرژی منطقه کمک می‌کند، بلکه جایگاه ژئوپلیتیک ایران را در بازار جهانی گاز ارتقا خواهد داد. ایران هم‌اکنون از طریق خطوط لوله گاز به ۵ کشور همسایه شامل ترکیه، عراق، آذربایجان، ارمنستان و ترکمنستان متصل است. این اتصال زیرساختی، پایه‌ای برای توسعه صادرات گاز و سواپ منطقه‌ای محسوب می‌شود. در صورت افزایش ظرفیت انتقال و روسیه و ترکمنستان، ایران می‌تواند به عنوان نقطه توزیع مجدد گاز به کشورهای مصرف‌کننده عمل کند.

در مرحله نخست، کشورهای ترکیه و عراق مهم‌ترین بازارهای هدف هستند. ترکیه با مصرف سالانه بیش از ۵۰ میلیارد مترمکعب گاز، به دنبال تنوع‌بخشی به منابع وارداتی خود است و ایران می‌تواند جایگزینی برای بخشی از گاز روسیه باشد. عراق نیز با رشد سریع مصرف انرژی، نیازمند واردات پایدار گاز برای تأمین برق و صنایع خود است. در مرحله بعد، کشورهای پاکستان و هند نیز در افاق بلندمدت می‌توانند به جمع واردکنندگان گاز از ایران بپیوندند. خط لوله ایران - پاکستان که بخش ایرانی آن تکمیل شده، ظرفیت انتقال گاز به جنوب آسیا فراهم می‌کند. در صورت رفع موانع سیاسی، این مسیر می‌تواند تا هند نیز امتداد یابد و یکی از بزرگ‌ترین بازارهای مصرف گاز جهان را به ایران متصل کند.

روسیه و ازبکستان با ذخایر گازی قابل توجه، می‌توانند هم به عنوان تأمین‌کننده مکمل و هم به عنوان شریک سوآپ در مسیرهای شرقی ایران ایفای نقش کنند. همکاری با این ۲ کشور، علاوه بر تأمین بخشی از نیاز داخلی، امکان صادرات گاز از مسیر ایران به بازارهای غربی را فراهم می‌سازد. در مجموع، بازار بالقوه هاب گازی ایران شامل کشورهای کلیدی است: ترکیه، عراق، پاکستان، هند. این کشورها در مجموع حدود ۱۱ درصد مصرف جهانی گاز را به خود اختصاص داده‌اند و نرخ رشد مصرف گاز در این منطقه طی دهه گذشته بیش از دو برابر میانگین جهانی بوده است. این تقاضای رو به رشد، در کنار محدودیت‌های عرضه و بی‌ثباتی بازار LNG، فرصت بی‌ظفیری برای ایران فراهم کرده تا با توسعه زیرساخت‌ها، دیپلماسی فعال انرژی و جذب سرمایه‌گذاری، به مرکز ثقل تجارت گاز در منطقه تبدیل شود.

قرار گیرد. همچنین مسیر قزاقستان - ازبکستان - ترکمنستان یکی از گزینه‌های عملیاتی برای انتقال گاز روسیه و همچنین واردات مستقیم از ازبکستان است. این کشور با ذخایر قابل توجه گازی و زیرساخت‌های صادراتی، می‌تواند بخشی از نیاز ایران را تأمین کند. بویژه در مناطق شرق و شمال شرق کشور که به خطوط گاز داخلی کمتر متصل‌اند.

در کنار واردات، دولت باید به طور هم‌زمان روی اصلاح الگوی مصرف، بهینه‌سازی مصرف در بخش خانگی و توسعه ظرفیت تولید در میادین مشترک مانند پارس جنوبی تمرکز کند. همچنین سرمایه‌گذاری در ذخیره‌سازی گاز در مخازن زیرزمینی و توسعه فناوری‌های مدیریت مصرف در صنایع، از جمله اقدامات مکملی است که می‌تواند پایداری شبکه گازرسانی را در بلندمدت تضمین کند.

واردات گاز از روسیه و ازبکستان، اگر با دیپلماسی فعال، توسعه زیرساخت و اصلاحات داخلی همراه شود، می‌تواند ایران را از یک واردکننده اضطراری به یک بازیگر منطقه‌ای در تجارت گاز تبدیل کند. مسیری که هم به امنیت انرژی کمک می‌کند و هم به تقویت جایگاه ژئوپلیتیک کشور در بازار جهانی انرژی. از منظر صنعتی، واردات گاز در فصل زمستان می‌تواند نقش حیاتی در حفظ پایداری تولید ایفا کند. صنایع بزرگ و کارخانه‌ها، به گاز پایدار و با فشار مناسب نیاز دارند، در صورتی که فعالیت آنها در زمستان کاهش یابد درآمد ارزی نیز افت خواهد کرد. به همین دلیل دولت باید این مساله را در اولویت قرار دهد. سال‌های گذشته کمبود گاز در زمستان موجب توقف یا کاهش ظرفیت تولید در بسیاری از واحدهای صنعتی شده که خسارات اقتصادی قابل توجهی به همراه داشته است. واردات گاز، اگر به‌درستی مدیریت شود، می‌تواند از این اختلالات جلوگیری کرده و چرخه تولید را در فصول سرد حفظ کند. در مجموع، تأکید بر واردات گاز در سطح عالی ترنیها‌های تصمیم‌گیر کشور، نشانه‌ای از پذیرش واقعیت ناترازی انرژی و تلاش برای عبور از شرایط سخت زمستان است. این تصمیم اگر با اصلاح الگوی مصرف، توسعه زیرساخت‌ها و سرمایه‌گذاری در میادین گازی همراه شود، می‌تواند به نقطه عطفی در سیاست‌گذاری انرژی ایران تبدیل شود.

■ چشم‌انداز هاب گازی در ایران

در صورت تحقق راهبرد تبدیل ایران به هاب گازی منطقه، کشورهای متعددی پیرامون ایران می‌توانند از این ظرفیت بهره‌مند

تحریم‌های غرب، به دنبال بازارهای جایگزین برای صادرات گاز است و ایران می‌تواند یکی از مسیرهای مهم انتقال باشد. با این حال چالش‌هایی نیز در مسیر اجرای این توافق وجود دارد؛ از جمله تعیین سازوکار قیمت‌گذاری وابستگی به مسیر جمهوری آذربایجان با توجه به تنش‌های ژئوپلیتیک و نیاز به توسعه زیرساخت‌های انتقال و ذخیره‌سازی. موفقیت این همکاری مشروط به حل مسائل فنی و سیاسی و جذب سرمایه‌گذاری‌های لازم خواهد بود.

■ ضرورت توسعه زیرساخت‌های انتقال گاز

با توجه به توافق راهبردی ایران و روسیه برای انتقال روزانه تا سقف ۳۰۰ میلیون متر مکعب گاز، دولت ایران باید مجموعه‌ای از اقدامات فوری و هماهنگ را برای تسریع در اجرای این پروژه انجام دهد. نخستین گام، نهایی‌سازی قراردادهای اجرایی و تعیین چارچوب‌های حقوقی و مالی است، چراکه پیش‌قراردادها هنوز به مرحله عملیاتی نرسیده و اجرای کامل آن به دولت چهاردهم موکول شده است.

از منظر فنی، ایجاد زیرساخت‌های انتقال گاز از مرزهای شمالی کشور، بویژه در مسیر شمال غرب از آذربایجان و در شمال شرق از ترکمنستان، نیازمند توسعه خطوط لوله، ایستگاه‌های تقویت فشار و مراکز ذخیره‌سازی است. طبق برآوردهای کارشناسی، احداث و تجهیز این زیرساخت‌ها در شرایط عادی بین ۱۸ تا ۲۴ ماه زمان می‌برد اما با بسیج منابع و استفاده از ظرفیت‌های موجود، می‌توان این زمان را به حدود یک سال کاهش داد. ایران هم‌اکنون ظرفیت واردات حدود ۲۰ میلیارد مترمکعب گاز سالانه از روسیه را داراست اما برای رسیدن به عدد توافق‌شده، باید ظرفیت ترانزیت را از مسیرهای مختلف به بیش از ۵۵ میلیارد مترمکعب در سال افزایش دهد. با این حال، حتی در صورت تحقق کامل واردات گاز از روسیه، این میزان تنها بخشی از کسری زمستانی ایران را پوشش می‌دهد. در فصل سرد مصرف گاز کشور به بیش از ۷۰۰ میلیون مترمکعب در روز می‌رسد، در حالی که تولید در برخی روزها به کمتر از ۶۰۰ میلیون مترمکعب کاهش می‌یابد. این ناترازی حدود ۱۰۰ میلیون مترمکعب در روز است که واردات از روسیه می‌تواند آن را تا حدی جبران کند اما نه به طور کامل.

در این شرایط برای تبدیل شدن به هاب انتقال گاز، واردات مکمل از کشورهای دیگر مانند ازبکستان نیز باید در دستور کار

گروه اقتصادی: در دیدار اخیر اعضای هیات دولت با رهبر معظم انقلاب، بر ضرورت واردات گاز برای تأمین نیاز زمستانی کشور تأکید شده؛ تصمیمی که با وجود ذخایر عظیم گازی ایران، نشان‌دهنده عمق ناترازی انرژی در کشور است. این گزارش به بررسی اُمسار تولید و مصرف گاز، دلایل نیاز به واردات، جزئیات توافق ایران و روسیه و تأثیر این واردات بر پایداری صنایع می‌پردازد.

ایران با دارا بودن دومین ذخایر بزرگ گاز طبیعی جهان پس از روسیه، سالانه حدود ۲۷۵ میلیارد مترمکعب گاز تولید می‌کند که معادل ۶.۴ درصد از کل تولید جهانی است. با این حال مصرف داخلی نیز به‌شدت بالا بوده و در سال ۱۴۰۳ به بیش از ۲۵۰ میلیارد مترمکعب رسید؛ یعنی روزانه بیش از ۷۰۰ میلیون مترمکعب. این مصرف سنگین، ایران را به چهارمین مصرف‌کننده بزرگ گاز در جهان تبدیل کرده است، در حالی که جمعیت و وسعت آن نسبت به کشورهای پرجمعیت مانند آمریکا و چین بسیار کمتر است.

بخش‌های خانگی و تجاری با سهم ۵۰ درصدی، بیشترین مصرف گاز را به خود اختصاص داده‌اند، در حالی که نیروگاه‌ها ۲۹ درصد و صنایع ۲۰ درصد از مصرف گاز را تشکیل می‌دهند. این الگوی مصرف، بویژه در فصل زمستان، فشار مضاعفی بر شبکه گازرسانی وارد می‌کند و موجب ناترازی شدید بین تولید و تقاضا می‌شود. نتیجه این ناترازی، کاهش فشار گاز در مناطق سردسیر، خاموشی‌های صنعتی و اختلال در فعالیت‌های تولیدی است.

در همین راستا ایران و روسیه به توافقی برای انتقال هر حله اول سالانه ۵۵ میلیارد مترمکعب گاز دست یافته‌اند که معادل روزانه حدود ۱۵۰ میلیون مترمکعب است. این گاز می‌تواند از طریق خاک جمهوری آذربایجان و به صورت زمینی به ایران منتقل شود و در منطقه آستارا تحویل داده شود. هدف اصلی این پروژه، تأمین گاز مناطق شمالی ایران در فصل زمستان و حرکت به سوی تبدیل ایران به هاب منطقه‌ای گاز از طریق صادرات مجدد و سوآپ است.

این توافق، علاوه بر تأمین اضطراری گاز، مزایای استراتژیک برای هر ۲ کشور دارد. ایران با واردات گاز، می‌تواند از خاموشی‌های صنعتی جلوگیری کند، امنیت انرژی خود را تقویت کرده و از طریق ترانزیت و سوآپ، درآمد ارزی سالانه ۱۰ تا ۱۲ میلیارد دلار کسب کند. روسیه نیز با توجه به

گروه اقتصادی: در شرایطی که اقتصاد ایران پس از عبور از جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، با آثار مستقیم و غیرمستقیم آن دست‌نخورچه نرم می‌کند، نشانه‌هایی از بازگشت به مسیر رشد و احیای ظرفیت‌های تولیدی در حال ظهور است. همایش سی‌وپنجم بانکداری اسلامی، فرصتی بود تا محمدرضا فرزین، رئیس کل بانک مرکزی، ضمن ارائه گزارشی جامع از وضعیت شبکه بانکی کشور، از سیاست‌های جدید برای حفظ شتاب‌آوری اقتصادی در برابر تکانه‌هایی همچون جنگ پرده بردارد. این گزارش نشان می‌دهد اقتصاد ایران، با وجود فشارهای مالی، کسری بودجه و نوسانات نقدینگی، در حال بازیابی تدریجی است و نظام بانکی نیز در مسیر اصلاحات ساختاری و تمرکززدایی مالی حرکت می‌کند.

فرزین در ابتدای سخنان خود با اشاره به تأثیرات جنگ اخیر بر متغیرهای کلان اقتصادی، تأکید کرد د سیاست‌گذاری پولی کشور با توجه به شرایط جدید بازتعریف شده است. وی با مرور نرخ رشد اقتصادی سال گذشته که حدود ۳،۲ درصد بود، اعلام کرد در فروردین و اردیبهشت امسال نیز رشد اقتصادی به ترتیب ۲،۶ و ۲،۷ درصد ثبت شده و بخش خدمات نیز رشد نزدیک به ۵ درصدی را تجربه کرده است اما از خردادماه و هم‌زمان با آغاز جنگ، نرخ رشد افت کرد و رکود در سمت تولید و تقاضا پدید آمد. با این حال، از مردادماه اعلام بازگشت مشاهده شده و نرخ رشد به ۱،۹ در صد رسیده است. شاخص شاخص و افزایش موجودی انبارها نیز نشان‌دهنده آغاز احیای تولید هستند.

در ادامه، رئیس کل بانک مرکزی به مساله کسری بودجه ناشی از کاهش درآمدهای دولت اشاره کرد و گفت بسته‌های حمایتی از صنایع، فشار مالی را تشدید کرده‌اند. تأمین مالی دولت در این شرایط دشوار، یکی از چالش‌های اصلی بانک مرکزی بوده است. فرزین در ادامه اعلام کرد: نرخ رشد نقدینگی که پیش‌تر بالای ۴۰ درصد بود، به ۲۵ درصد کاهش یافته و اکنون در کانال ۳۰ درصد قرار دارد. با وجود افزایش تقاضا برای نقدینگی پس از جنگ، بانک مرکزی با ابزارهایی چون عملیات ریپو، پیش‌فروش سکه و انتشار گواهی سپرده تلاش کرده است از انسداد پولی جلوگیری و نقدینگی را کنترل کند.

وی همچنین به رشد تسهیلات اشاره کرد و گفت: نرخ رشد